- "Ужасът на ужасите е Поетът, който в своя бяс беснее като някоя мечка, която е успяла да строши клетката си и гони в своя бяг учени и неучени, които се крият от него, но когото здраво залови той го държи като пиявица, която не пуща жертвата си докато не се е насмукала с кръв! "
Е, драги приятели, нима искате да заприличам на такъв ужасен звяр, който гони похвалите и одобренията?

Всички гости дълго се смяха на злъчната забележка на Хораций, макар, че някои скришом хвърляха поглед към къта където стоеше Пулхерия, неподвижна, безмълвна, безизразна без никакво изражение на лицето, като загадъчен идол.

Съпругата на топарх /?/ Лъв се осмели да забележи:

- Дали можем днес, в деня на Светото Рождество, да четем езически творби? - и тя погледна към монаха Севар, най-ученика духовник от ..... а след това плъзна взор към Пулхерия.

Но старата мома все тъй странно мълчеше, още по-бледна в своето калугерско було.

-Но това е само образец на блестяща и откровена мисъл! -се осмели да каже философът Х, ...

- Да беше тука Павлин, би ни прочел нещо подобно и от своя любим Марциал - настоя отново василисата, и като впи очи в Пулхерия която безмълвно владееше настроението на обществото.

И за да докаже презрението си към древните забележки, Евдокия дръзко посегна към една друга книга като леко сви устни:

- Скрито в мисълта си вие сигурно не одобрявате една бивша езичница като мене да чете на днешния християнски празник мирянски писатели ? - и тя отново се усмихна с измъчена и сърдечна откровеност - положително и моята скъпа зълва не одобрява тая моя волност! Но къде е патриций Павлин? Откакъв съм се върнала не съм го виждала

- Началникът на патриций Павлин падна от коня си и затова лежи с навехнат крак от една седмица - побърза да осведоми гости

Докато Атенаис, или Елия Евдокия, императрица на източната римска империя отново почна да търси желаното място в книгата, първата и горнична отдръпна пурпурната завеса и на прага застана евнуха Хрисафий. Той носеше на златен поднос великолепна червена ябълка, голяма колкото детска глава.

- Цар от император Теодоси!

Докато гостите се възхищаваха от чудния плод, само Пулхерия сведе клепачи и едва чуто въздъхна. Понякога брат и прекаляваше с своите чувствени.

Атенаис дочу въздишката и посегна към любимия си поет, когото бе превела на гръцки:

- " Писателят със своя ръкопис е по-опасен от тигрица на която са